

ALEX MANOOGIAN ES RECIBIDO POR EL PRESIDENTE DE CHIPRE

Con motivo de la visita que el presidente vitalicio de la U.G.A.B. mundial, Sr. Alex Manoogian y su comitiva realizaron a Chipre, para asistir a los festejos de las Bodas de Diamante de la U.G.A.B. y de las Bodas de Oro del Establecimiento Educa-

cional Melkonian, el Sr. Manoogian fue recibido por el presidente de dicho país, Sr. Spiro Kipriano.

En el transcurso de la entrevista, de más de una hora de duración, se trataron temas de interés para la colectividad

armenia.

En la foto vemos, de izquierda a derecha al Sr. Berj Setraguian (Nueva York), Sr. Haigashen Uzunian (Paris), Sr. Aram Kalaidjian (de la U.G.A.B. local), al Sr. Alex Manoogian y al presidente Spiro Kipriano.

Obsequio de S.S. Vazken I al filántropo A. Manoogian

(Pag. 2)

LLEGAN AL FINAL LAS OBRAS DEL COLEGIO ARSHAG DICRANIAN DE LA ASOC. CULTURAL TEKEYAN DE HOLLYWOOD

EN 1980-1981 SE HAN CREADO DOS NUEVAS FILIALES DE LA ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN Y HA COMENZADO LA CONSTRUCCION DE OTRAS CUATRO EN EE.UU. Y CANADA

(PAG. 4)

LA IGLESIA ARMENIA ES LA ALTA FORTALEZA DE LA FE DE NUESTROS PADRES, Y EN EL HISTORICO CAMINO DE SU SANTO APOSTOLADO, RECONOCE A LA UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA COMO LA MAS AUTENTICA Y FIEL COLABORADORA

VAZKEN I

1906

75° Aniversario de la
UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

1981

POR PRIMERA VEZ, JACHKAR ARMENIOS EN AMERICA

(viene de pag. 1)

S.S. Vazken I, Catolicos de todos los armenios, obsequió dos "jachkar" (cruces de piedra) al presidente vitalicio de la U.G.A.B. mundial, Sr. Alex Manoogian.

Gracias a un permiso especial del gobierno de Armenia y en retribución a la importante labor filantrópica del Sr. Manoogian, S.S. Vazken I, le regaló dos valiosísimas muestras de arte armenio. Uno de los "jachkar" es la

copia de uno del siglo XIII, cuyo original se encuentra en Armenia. Esa réplica demandó un trabajo diario de 10 horas, durante siete meses.

El segundo es un original del siglo XVI, realizado en el año 1558.

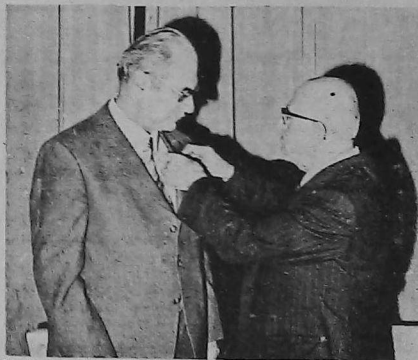
Esta es la tercera oportunidad que "jachkar" armenios se encuentran fuera de su lugar de origen. Uno de ellos se encuentra en el Museo del Louvre y el otro en el Museo de Londres.

DISTINCIÓN AL EDITOR DEL DIARIO "AREV" DE LA A.C.T.

En una importante cena, realizada en El Cairo, se conmemoraron los 50 años de vida y 30 de servicio a la armenidad del editor del periódico "Arev" de Egipto. Auspició la celebración el arzobispo de Egipto, Zaven Chinchinian, y, especialmente invitado, el Sr. Ervant Babaian, miembro de la Asociación Cultural Tekeyan y director del colegio "Tekeyan" de Beirut.

En el transcurso de la reunión, que contó con la presencia de importantes personalidades, el Sr. Ervant

Sr. Zaven Chinchinian y Sr. Ervant Babaian

Babaian entregó al homenajeado la condecoración de "Yahan Tekeyan", en retribución a su importante labor de servicio a la colectividad armenia de Egipto.

MUSICA ARMENIA 100x100

El próximo pasado 6 de Junio tuvo lugar en el salón de la Institución el brillante acto del Colegio Bakhchellian "MUSICA ARMENIA 100 x100", ante un numeroso público, que calmó la sala y los pasillos. Previa apertura, hizo uso de la palabra el Sr. Juan Carlos Tahmizian, Pro-Tesorero del Colegio, en idioma castellano, y a continuación, dirigió su palabra el Sr. Mirhan Ekizian, Secretario del Colegio, en idioma armenio. Seguidamente, el Sr. Sergio Astaradjian, maestro de ceremonias y conductor del programa, presentó al querido y popular Héctor Tarpinian, quien manifestó una vez más sus dotes, su calidad de intérprete en el arte del violín, con composiciones de famosos maestros armenios, acompañado al piano por el maestro E. Borlandelli. El público aplaudió de pie su extraordinaria labor.

Seguidamente, el profesor Abraham Bechakdjian

demonstró su calidad de maestro en clarinete y flauta en famosos temas armenios; también fue acompañado al piano por el maestro E. Borlandelli.

Finalmente, y en la segunda parte del programa, se presentó la joven cantante Mirta Satdjian, con la orquesta dirigida por el maestro Lito Valle.

Mirta Satjian ofreció uno de sus mejores recitales de estos últimos tiempos, con temas populares de la madre patria. El público recibió con amplia simpatía cada tema, de esta magnífica cantante, quien en especial, ofreció el tema Grunk, del Padre Gomidas.

Es de destacar la magnífica labor del sonidista Angel

Carlos Torossian, ex-alumno del colegio.

Luego de finalizado el acto la Comisión Directiva ofreció un lunch a los ejecutantes, intérpretes, colaboradores, como así también a la prensa, radio y representantes de instituciones hermanas agradeciéndoles la presencia y el apoyo de todos en bien de la institución; pues, es intención de esta dirección realizar y ofrecer al público, actos o recitales de esta índole cada 30 ó 40 días, con todos los valores artísticos y culturales de nuestra colectividad.

Fue una noche hermosa, magnífica con un ambiente de armenidad, la ofrecida por la Escuela Incorporada Armenia "Isaac Bakhchellian".

DIÉZ NUEVOS MIEMBROS PARA LA O.D.L.A.

La última cena de camaradería de la O.D.L.A., en Providence, EE.UU., tuvo características muy especiales, puesto que en transcurso de la misma se incorporaron diez nuevos miembros a la O.D.L.A.

Previa reunión, en la cual el presidente de la O.D.L.A., Sr. Hampartzum Berberian, señaló los deberes y obligaciones de un miembro de la misma, se tomó juramento a los nuevos adheren-

tes. Luego hizo uso de la palabra el presidente del Consejo Central de la O.D.L.A. de EE.UU. y Canadá, Sr. Kevork Keshishian y el Dr. Armen Demirdjian.

El Consejo Central Sudamericano saluda y felicita la decisión de estos 10 nuevos miembros de la O.D.L.A., que añadan sus esfuerzos a muchos otros que, como ellos, sirven a la armenidad a través del justo camino de la democracia y la libertad.

EL LIBANO: DAÑOS EN EDIFICIOS ARMENIOS

El Centro Cultural Tekeyan de Beirut y al Iglesia San Jorge fueron significativamente dañados, hace aproximadamente diez días, en el transcurso de nuevas luchas y ataques entre falangistas cristianos y sirios.

Lamentablemente, la

situación de El Líbano se vuelve, cada día, más complicada; y, aunque el deseo de todo el mundo libre es la rápida solución del conflicto, éste cada vez, parece tener consecuencias más nefastas para los libaneses y entre ellos, para la colectividad armenia allí residente.

Periódico Armenio "SARDARABAD"

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414 - CAPITAL FEDERAL

Director
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsalia, receptoría de avisos y suscripciones en:

BRASIL

Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 - Ap. 84
Cep. 05579 - SAN PABLO
Tel. 813-6731

URUGUAY

Sr. Alberto Komarian
Brta del Pino 1472 Ap. 1
Montevideo. Tel. 98-7230

CORDOBA

Sr. Carlos Giovoeglian
Libertad 1900
Córdoba/ Tel. 51-7409
Reg. Nac. Prop. Int. N° 1427944

Fotocomposición y Negativos
"IMPRESIONES BAIKAR"
Cnel. Niceto Vega 4779 Cap. Fed.

RIGAR'S
Camisería exclusiva

Dr. Arturo Balassanian
Escribano

Florida 716-2° Pliso Of. K
Tel. 392-1768/3065/3503
BUENOS AIRES

Unión General Armenia de Beneficencia 1906... 75° ANIVERSARIO... 1981 BODAS DE DIAMANTE

BANQUETE
ENTREGA DE NOMBRAMIENTO A LOS NUEVOS
SOCIOS BENEFACTORES
Sábado 4 de Julio de 1981

Complejo Social Educativo Cultural y Deportivo
ALEX MANOOGIAN

ACEVEDO 1322

21:30 hs.

RESERVE SU ENTRADA

"SARDARABAD ES EL EJEMPLO VIVO DE UNION ANTES QUE NADA"

En nuestro número anterior, informamos acerca del acto cívico que, con motivo de haberse cumplido el 63º aniversario de la batalla de Sardarabad, se realizó en la U.G.A.B.

A continuación transcribimos el texto de la disertación que el licenciado Adolfo Koutoudjian, rector del Instituto Marie Manoogian, pronunciara en esa ocasión.

"Acerca del significado de la batalla de Sardarabad, pueden hacerse dos tipos de reflexiones: la primera, en cuanto al hecho en sí y la segunda, acerca de las proyecciones que tuvo esa batalla.

El estado armenio (Cilicia) desaparece prácticamente en el s. XIV. Se pierde dominada por los principios imperios que se disputan esa zona de un valor estratégico incalculable.

Posteriormente Armenia histórica queda repartida entre tres grandes imperios: Rusia, Turquía y Persia.

Guerras existentes entre los dos primeros llevan a la firma del Tratado de Paz de San Estéfano (1878), por la cual, el imperio otomano reconoce la presencia del país "Armenia", con el consiguiente derecho de recibir protección europea, y promete salvaguardar la seguridad de las poblaciones armenias de su territorio.

A pesar del tratado, Turquía no cumple; por el contrario, se aboca a la realización de actos vandálicos en contra de los armenios.

Es así que, entre los años 1880 y 1890, surgen los principales partidos políticos armenios, con el fin de reivindicar la Causa Armenia.

Lamentablemente, a fines del S. XIX, entre 1894 y 1896, el sultán "rojo" Hamit lleva a cabo masacres que cuestan la vida a 300.000 armenios, hecho que se repite en el año 1909.

Un año antes, en 1908, el gobierno turco había caído a manos de jóvenes oficiales, acontecimiento que hace vislumbrar una esperanza para los armenios. Sin embargo, estos lejos de ayudarlos, conciben la idea de expandir el territorio, hecho que se conoce con el nombre de "panturridismo".

En 1912-1913, el imperio turco entra en guerra en los Balcanes, contra Grecia y Bulgaria, guerra de la cual sale derrotado. De ella, como de muchas otras, hay testimonios de soldados armenios que lucharon lealmente por el imperio otomano.

El 26 de enero de 1914, el gobierno turco se compromete a respetar los derechos de los armenios que viven en sus

provincias orientales. A mediados de ese año, estalla la Primera Guerra Mundial, que sirve de motivo a los turcos para eliminar a los armenios.

Aquí hay dos puntos que debemos considerar. Primero, los armenios habitantes del imperio otomano y ruso pelean lealmente por sus imperios, hecho que se encuentra perfectamente documentado en testimonios de la época. De modo que, no había motivo para aducir que los armenios eran traidores al imperio. Segundo, los armenios, dentro del imperio turco eran, desde el punto de vista económico, el sector de mayor relevancia, que se destacaba por actividades de diversa índole en el seno de la sociedad turca. Por lo tanto, en este sector, de la población que tanto se destacaba, era casi lógico que se buscara traidores internos y supuestas causas para su aniquilación.

Además, los armenios constituían un verdadero problema; pues, por su ubicación, geográfica frenaban el proyecto de expansión del gobierno turco; es decir, que impedían el cumplimiento de su principal objetivo: unir a los pueblos uralo-altaicos bajo la égida turca.

Armenia era un país culturalmente superior, con una cultura y región completamente diferentes y ése, justamente, era el mayor problema.

Aquí cabe hacer un "racconto" de las principales batallas caecidas durante los años de la Primera Guerra Mundial, que se ven enlutadas, con el exterminio de 1.500.000 armenios.

El 1º de noviembre de 1914, se produce la declaración de guerra rusa a Turquía. Se enfrentan ambos ejércitos con una diferencia humérica que favorece a Turquía. Hay además una diferencia cualitativa entre ambas,

puesto que las tropas turcas están adiestradas por alemanes, mientras que las legiones rusas son, prácticamente, restos de otras que luchan en distintos frentes y están formadas, en buena parte, por armenios.

Pero, a pesar de la diferencia numérica, triunfan los rusos, que avanzan y toman Kars y Ardahan.

Los turcos deben buscar una explicación a sus derrotas internas, y la encuentran justamente, en los armenios. Por lo tanto, continúan cometiendo persecuciones y actos vandálicos que dejan un saldo de 1.500.000 armenios, mujeres, jóvenes, niños y ancianos, masacrados. Estas masacres continúan hasta 1918.

En 1916, continúa el avance ruso; esta vez, luego de la victoria en Karakilisé, ocupan Erzerum, Trebizonda, Erzincan, Mus-Bitlis; es decir, la mayor parte de la Armenia histórica, hecho que logran mediante un gran desempeño de tropas armenias.

En 1917, se produce la revolución rusa, que, en seguida, plantea la creación del Comité Especial para la Transcaucasia, compuesto por la Armenia, Georgia y Azerbeidján.

Por su parte, las tropas rusas en el Cáucaso se mantienen firmes; no dejan el campo de batalla.

En noviembre de 1917, se produce la revolución bolchevique que pretende lograr la paz a toda costa. Este hecho es difícil de aceptar por los armenios, porque actuando en el frente ruso, los armenios estaban ocupando territorios propios.

En diciembre de 1917, las tropas rusas se retiran del Cáucaso. El sostenimiento del frente ruso-turco es llevado a cabo sólo por legiones armenias.

Ante la situación de inferioridad, Rusia firma el tratado de Bres-Litovsk, que resulta verdaderamente trágico para los armenios, puesto que, a costa de lograr la paz, el imperio ruso renuncia a los territorios hasta entonces ocupados y reconoce a Turquía el derecho de posesión de Kars y Ardahan.

En 1918, ante el derrumbe del frente ruso, los turcos comienzan a avanzar hacia Armenia Caucásica; sobre todo, porque son derrotados por los ingleses y franceses en el sur. En el Cáucaso sólo se les oponen algunas legiones de armenios que luchan por sus tierras. Además, para su proyecto de expansión, los

turcos cuentan con un pueblo aliado: los azerbeidjanos.

El 9 de marzo de 1918, se crea el Gobierno Provisorio para la Transcaucasia, que se separa de Rusia y niega el tratado de Bres-Litovsk.

En abril del mismo año, se crea la República Federativa de la Transcaucasia.

Ante el avance turco, el gobierno de la Transcaucasia, reúne a Turquía en la Conferencia de Paz en Batum el 3 mayo de 1918. En seguida, Turquía, fiel a la idea "dividir para reinar", plantea una exigencia fundamental: no reconoce a la República, sino la independencia de cada uno de los estados que la conforman. Además pide el control de los ferrocarriles y de las fuerzas armadas.

El 15 de mayo, Turquía reanuda su avance hacia Ereván y Tiflis. Los armenios se les oponen en Karakilisé, Bash-Abarán y en Sardarabad, batallas con las cuales logran vencer y rechazar el victorioso avance turco.

Si bien estas tres batallas fueron importantísimas, hay una diferencia cualitativa entre ellas, pues, Sardarabad refugió desde un punto de vista social diferente.

Paralelamente a estos combates, se produce la proclamación de la independencia de cada una de las repúblicas que conformaban la República Federativa de la Transcaucasia. Georgia es independiente el 26 de mayo; Azerbeidján, el 27; y Armenia el 28 de mayo.

Sardarabad frena el objetivo de expansión de los turcos. Mientras que las tropas turcas, en todo el frente, están constituidas por 35.000 hombres; las tropas armenias son de

10.000 aproximadamente.

En la llanura de Sardarabad, se enfrentan la 11ª división de infantería turca, contra tropas formadas por dos regimientos de rifles, tres baterías, un batallón montaños, dos batallones partisans y más de 1.500 civiles que ayudan desde Ereván y Etcmiadzín.

Sardarabad fue una batalla en la que no sólo intervinieron las tropas, sino que se combatió con el apoyo de la población civil y miles de voluntarios, mientras la Iglesia alantaba esa lucha por la supervivencia. La Iglesia fue el sustento de esas tropas escasas y mal armadas.

La batalla comienza el 21 de mayo a las 5 de la tarde, con el ataque turco. Durante todo el día siguiente, los turcos no pueden avanzar. El 23, los armenios pasan a la contraofensiva, hecho que hace que, al día siguiente, los turcos huyan en pánico.

Los turcos dejan 3000 muertos en el campo de batalla, contra 1800 heroicos combatientes, entre los que había jóvenes de 15 ó 16 años y hombres de más de 60.

A través de la batalla de Sardarabad, se salva lo esencial de la nación armenia; se conserva Ereván. Sardarabad es la batalla que salva el corazón histórico de la nación armenia.

De todos estos hechos, pueden sacarse muchas conclusiones para el presente y futuro de la nación armenia.

Sardarabad fue la batalla de la unión de los armenios que superaron rencillas propias y legítimas ideas para combatir contra el enemigo secular que destrozaba su cultura.

Armenia es chica en población. Desde el punto de vista numérico no puede hacerse mucho; pero, desde el punto de vista cultural ha tenido y tiene mucho que ofrece a la nación Argentina, a América, a Europa y hasta a Armenia misma. Tiene los valores más importantes de su cultura de más de 3000 años.

Armenia va a continuar; los armenios tienen que continuar...

Sardarabad es el ejemplo de unión del pueblo y de la iglesia, que superó banderías partidarias.

Sardarabad es el ejemplo vivo de unión antes que nada; unión que hace la fuerza; unión que hace la cultura y que trasciende.

Sardarabad está presente en 1981, como ejemplo de unión; y tendrá que estar presente en todo el siglo XX, XXI y sucesivamente".

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԻՈՒԹԻՒՆ

1906 * 75 ԱՄԵԱԿ * 1981

Բարձր Հոկանաւորութեամբ՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ.

ՎԱԶԳԷՆ ԱՌԱՋԻՆ

Ամենայն Հայոց Հայրապետին

ԱՌԱՍՆԱԿԵԱՅ ՏԱՐԵՎԱՐՁԻ ԺԱԿԵՐՈՅԹ

Տնփի Կոնցէպտ Ծարք, 4 Յոյիսի, ժամը 22ին,

ԱՒԵՔ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ԿԵԳՐՈՒՆԻ ՄԷՋ

ԱՊՂԱՆՎԵՑԻՔ ԶԵՐ ՏՈՍՍԵՐԸ

Escuela Incorporada Armenia
ISSAC BAKCHELLIAN
 La Sub-Comisión de Damas organiza:
"TE-DESFILE"
 Corrales 2527
 Capital
 Sábado 27 de Junio 1981
 17 horas

Si queremos conocernos y respetarnos vivamos como diáspora de un mismo pueblo

Ultimamente trabé amistad con algunos escritores armenios de los Estados Unidos, y establecí con extrañeza, que desconocía a más de la mitad de ellos.

Para profundizar aún más el tema, dispuse investigar la cuestión con otros amigos y he aquí los resultados.

Dejando de lado Estambul, donde nuestros compatriotas tomen afilarse a nuestros partidos políticos por miedo a las represalias del gobierno; en las otras colectividades, los mismos se han ubicado en organizaciones que como todos saben son diferentes e independientes unas de otras.

Previo a esto, con extrañeza, veía cómo, cuando tuvo oportunidad de dictar alguna conferencia en una sala de la Asociación Cultural Tekeyan, entre los presentes sólo se encontraban miembros y simpatizantes del partido Ramgavar, a pesar de mantener relaciones muy amistosas con miembros de otros partidos políticos.

La cuestión es simple. La armenidad se ha constituido "en la diáspora en tres o cuatro clases de grupos, los cuales no tiene el menor interés en cultivar relaciones.

Vemos cómo en cualquier país europeo, Francia o Inglaterra por ejemplo, en épocas de elecciones, los diferentes partidos luchaban y discutían cada uno por sus ideales, pero, en ningún momento, miembros de una organización política dudaban acerca de la identidad nacional de cualquier miembro de otra fracción antagonista.

Esta frase comencé a escribirla, porque un conocido intelectual amigo, en una carta que me dirigió, me relataba que recibía todos los periódicos más importantes de la diáspora armenia, a través de los cuales seguía de cerca los acontecimientos. Pero, cuando le preguntaba acerca de los artículos que escribía durante décadas en la prensa Demócrata Liberal (Ramgavar Azadagán) con toda veracidad e inocencia me respondía que jamás había leído ni "Baikar", ni "Nor Or" ni "Abaká" a pesar de ser un intelectual armenio, y no pertenecer a ningún partido político, ni institución alguna; en otras palabras, de no ocuparse de asuntos institucionales.

Si la situación no fuera general, iba a encontrar muy crítica la situación de mi amigo, pero lamentablemente esto es la verdad.

Pareciera que nuestros partidos políticos pertenecieran a países diferentes, que tendría que desconocerse la existencia, si no tomar posiciones enemistosas.

Pero ¿quién pierde? Seguramente todos; pues, sumando aún las actividades culturales de unos y de otros, podemos tener una valiosa cultura de la diáspora.

Muchas veces culpamos a los intelectuales de Armenia

quienes nos conocen poco; y a veces, no nos conocen, o que no se interesan o no pueden interesarse con nuestras labores culturales; pero, nos olvidamos que el intelectual que vive frente a nuestra casa también desconoce nuestra existencia porque pertenecemos a otro partido, o jamás pertenecemos a ninguno.

Pienso que no estar afiliado a un partido no debe confundirse con la situación lamentable de los neutrales (chezok). El "neutral" es ese armenio que no tiene interés en la armenidad, que no quiere compartir las alegrías y las tristezas de sus compatriotas o que no le interesa resolver las cuestiones más importantes de los armenios. En una palabra, es aquel de cuya existencia nada se agrega a nuestro ser.

Aún persisten en mis oídos, unas palabras tontas y ordinarias, recitadas frente a mí por un franco-armenio tosco y de malos modales, cuando recién llegaba a París procedente de Estambul, y en la redacción del diario "Haratch", tomando un café, fui presentado como una visita recién llegada de Turquía. Cuando me presentan a ese hombre me pregunta:

-¿Sos Tashnag?

La señora Misakian contestó por mí

-El señor recién llegó de Bolis (Estambul).

-Si no sos tashnag, no sos armenio. Afirmó el hombre y enojado se retiró.

-No le dé importancia, dijo Savarsh Misakian. Es un fanático ignorante, que ya ni hace, ni puede hacer nada en bien de la armenidad.

Al ignorante lo puedo perdonar, pero cómo perdonar al intelectual que, en su especialidad, no quiere siquiera conocer el trabajo cultural realizado a través de la prensa de una organización política diferente.

No es para expresar mi confusión que escribo estas líneas. Pero, directamente me quedo absorto que hasta el presente nadie ha tocado este tema, a pesar de que casi todos los años, en nombre de la armenidad, se organizan mesas conjuntas para trabajar, para alguna celebración o acto.

Desde un punto de vista, estas comisiones no tienen derecho de expresarse en nombre de todo el pueblo armenio, pues sólo cuentan con la indiferencia de este último.

Desde mi nacimiento, escucho y leo invitaciones a la "Unidad" pero; aparte de divisiones no veo nada, desde Estambul a Francia, y de Francia a las Américas.

Que todo armenio sepa que no hay ningún armenio más o menos que él en todo el mundo. Si vamos a vivir como armenios, debemos conocernos y respetarnos.

México, 1981
Meguerditch Hadjian

ENTREVISTA AL ARZOBISPO SHAHE ADJEMIAN

El Lugarteniente del patriarcado armenio de Jerusalem, y canciller de la misma Silla Apostólica, Arzobispo Shahé Adjemian, visitó recientemente la ciudad de Detroit, EE.UU. donde nuestro corresponsal mantuvo la siguiente entrevista que, por considerarlo de interés para nuestros lectores, les ofrecemos en dos veces.

Monseñor Adjemian, anteriormente Ud. era canciller de la Sede Apostólica de Jerusalem, y actualmente, luego de las elecciones realizadas en la Hermandad de los Santos Santiagos en febrero último, fue electo Lugarteniente. ¿Esta nueva función aumenta en algo vuestra responsabilidad?

No, de ningún modo. Tengo el mismo trabajo y las mismas responsabilidades. Solamente, en ausencia del Patriarca, la autoridad del Patriarcado recae en mí.

Muchos no tienen opinión acerca del noviciado. ¿Puede darnos algunos datos ilustrativos?

Dentro del Patriarcado, considero que el noviciado es la institución más importante, que sirve para la preparación de nuevos clérigos.

El mismo fue fundado en 1843 y solamente dejó de funcionar en los días de la primera guerra mundial. En 1915, los alumnos del Convento de Armash, y los eclesiásticos fueron traídos a Jerusalem (Armash, había caído en manos de los turcos). En 1921, se hizo la reapertura del noviciado, que fue el único lugar donde se preparaban eclesiásticos armenios. En 1922, el Patriarca leguishé Turian, rector del Convento de Armash, reorganizó los cursos. A partir de 1865, se me nombró rector del establecimiento. Hice rever todo el plan de estudios. Para presentarse an-

te los exámenes del British Council, se necesitaban nuevos programas de estudio; organizamos el ciclo secundario completo. En 1967, luego de la guerra de los Siete Días, comenzamos a tomar alumnos procedentes de Turquía, ya que se hizo difícil traer los aspirantes de Siria y Líbano por las razones que todos conocen. Hasta ese momento, el alumnado cuyo número era de 35, se amplió a 108. Desde 1967, hemos tenido 380 alumnos procedentes de Turquía.

Monseñor Adjemian

¿Cuál es el porcentaje de alumnos que hacen votos sacerdotales?

Alrededor de un 15%

¿Es ésta una buena proporción?

Es muy buena. En la Iglesia Católica el 5% es un buen porcentaje, y en la Iglesia Evangélica la misma es de un 10%.

Actualmente ¿Cuál número de alumnos?

Este año el número es menor; sólo de 38 alumnos. De ellos no pudieron venir de Turquía, acompañando al Padre Manuel Irgatlian.

¿Cuál es la razón de la detención del Padre Manuel?

Para nosotros es desconocida. Fue a visitar a sus padres a Estambul, y a la salida fue detenido.

Los periódicos hicieron comentarios acerca de la detención del Padre Manuel ¿A Ud. le parecen justas esas versiones?

Son falsas totalmente. El Padre Manuel es un artista, pintor y su especialidad es la renovación de las antiguas miniaturas manuscritas. Es un religioso muy apreciado por todos y no tenía ni capacidad ni interés en mezclarse en cuestiones políticas. Las acusaciones contra su persona son totalmente infundadas.

¿Se ha hecho alguna gestión para lograr su libertad?

Nosotros nos dirigimos al embajador turco en Israel. Y nos respondió que el Padre Manuel es un ciudadano turco por lo tanto el Patriarcado armenio de Turquía debería interesarse por él. Ahora nos enteramos de que se le ha nombrado un abogado defensor.

¿Cuántos miembros tiene vuestra cofradía? ¿Dónde viven los mismos?

Actualmente son 56, de los cuales 30 sirven en nuestras Iglesias en importantes funciones como Primados o Legados de Católicos en distintas Diócesis, a los cuales hay que agregar 3 alumnos que están realizando especializaciones en los EE.UU.. Los restantes 19 están al servicio de la comunidad de los Santos Santiagos.

(Continuará en el próximo número)

70 CONVENCION DE LA ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN DE EE.UU. Y CANADA

Tal como anunciáramos en números anteriores, en los EE. UU., se realizó la 70 Convención de la Asociación Cultural Tekeyan de EE.UU. y Canadá, a la que asistieron más de 50 representantes de las filiales norteamericanas.

Durante los días de convención, se desarrolló un amplio e importante programa artístico.

El orador principal, en la reunión central, fue el compositor Richard Yardumian, quien hizo un paralelo entre Sócrates y el inmortal poeta Vahan Tekeyan.

Del balance de las actividades resultó, que en el transcurso del año, se crearon dos nuevas filiales, mientras que otras cuatro se abocaron a la difícil tarea de poseer y construir el predio propio.

También se trató el proyecto de crear un colegio en San Francisco, hecho que fue acogido con gran entusiasmo y fervor por parte de los presentes.

Además, se hizo mención de las importantes donaciones recibidas por la Asociación.

Por su parte, la filial de Montreal se adjudicó la copa "Dikran Simsarian", por ser la

filial que más actividades desarrolló en el transcurso del año.

Como es habitual, la Convención contó con los auspicios del obispo Torkom Manoukian, primado de la Iglesia Apostólica Armenia para la América del Norte, a quien vemos en la foto, acompañado a su derecha por Zaven Vartabed Arzumian, la Sr. Nevart Youssefian y el Sr. Antranig

Paladian; y a su izquierda por el Sr. Ervant Azadian y el Sr. y la Sr. Yardumian.

En el último día de la Convención, se realizó "hokehankisid", en memoria del Sr. Kersam Arhoronian, importante intelectual y editor fallecido a comienzos de este año, de poeta Vahan Tekeyan, cuyo nombre lleva la Asociación, y de todos sus asociados fallecidos.

ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՀՐԱԻԷՐ

Ձեռք կարծեր որ ուրիշ փոքրամասնություններու հասարակություններու պատահի այն ինչ որ յաճախ կը պատահի մեզի:

Մասնակի թե գաղութային, անձի թե պատմական հասարակական հոսիքներու տոնակատարություններու կամ յուշատոներու, որոպա բանախօսները և փակ-փակ խօսքը ընդ հոգեւոր պետերը ներկայ հասարակությունը միութեան և համերաշխութեան կը հրահանգեն:

Վերջին օրինակ մը՝ Մարտարապատի հերոսամարտի հոսիքներու յուշատօնը, որ տեղի ունեցաւ Հ.Բ.Բ. Հերոսամարտին մասնակից կոռուղները կողմ ու դասակարգ չ'ունեցան:

Զինուորական, հոգեւորական, գիւղացի, բաղա-բացի, կին թե այր, ծեր թե տղայ կազմեցին միաձուլ հասարակութիւն մը քան ինչ կայ, հարց պիտի տար զայնքան որ թոյլ լսէր ինչ թե միացեալ ճակատ մը կազմած կոռուղներ անցեալի մէջ և հիմը դրած հայկական հասարակարութեան:

Արարեւ, շատ բնական է աստիկա օտարի մը հա-հար, որ տրամաբանութեան լոյսին տակ կը դժէ կա-տարիները:

Ու ի՞նչ կրնար երեւակայ թե Մարտարապատ շահող անտոնոլորդին զուակները, աչսոր աշխարհի շորս-կերտու բաժան բաժան եղած են, ու կ'աշխատին իրարեւ մը շուրի մէջ փոթորիկ չարուցանել ու դժուարացնել իրարու գործն ու աշխատանքը:

Տոյժ այն ատեն ան, լաւ բըրճէ թե ինչու մեր բոլոր հասարակություններու հոսակ բանքը կը կազմէ միություն և համերաշխութիւն քարոզելը:

Մենք կը նմանիք ընտանիքի մը որուն բաղկացուցիչ անդամները իրարու հետ հաշտ չեն ապրիք: Ան-գայան հիւրիմացություն մը կը պատահի կողմերու միջև: Բայց ի վերջոյ ճոյն ընտանիքին կը պատկա-նենք, և ճիշդ է որ մեր շարուցած աղմուկը անհան-տարացնէ մեր շուրջները, -մեր տանտէրերը՝ ճիշդ աստեղծած- ու մանաւանդ չհասնիք այն աստիճան-ին ու վիրատրանք պատճառեք իրարու:

Յապի է որ «Միություն հրաւեր» ուղղելու և համե-րաշխութիւն քարոզելու մեր բարի տրամադրութեան շնորհ կը համեմատին մեր արարքները, գոյց անոր համար որ դէռ չենք կրցած անանձնական ըլլալ հա-սարակաց շահերու պաշտպանութեան մէջ: Անպայման կը գտնուի «էս» մը, այդ ըլլալ անհատական թե խմբա-կան:

Երանկի պիտի գգանք մենք զմեզ, և բարոյական մեծութեան հասած՝ եթէ օր մը «էս»ը վերածուի «մենք»ի: Միայն այն ատեն իրա՛ միություն և համերաշխութիւն կարելի է ապահովել:

ՊԱՏՈՒԻՐԱԿ ՍՐԲԶ. ՀԱՅՐԸ ՊԱՏՁԻԼԻ ՄԵԶ

Շարժի 9 Մայիս, ինչօրին բազար ժամանեց Գերբ. Տ. Իսախան Ս. Եպո. Մանսիան, օգտակար գինը դիմաւորելու գացած էին Հայր. Պատրիստի-տանորդ Նոյժ. Տ. Տախի Ս. Վրդ. Ղարիպեանի գլխաւոր-րդեմանը շրջանին Քանաղա-Հայրեր, Ազգ. ներկայացուցչական Մարմին և Կեդր. Վարչութեան անդամները, Հայ Կաթողիկէ և Հայ Աւետարա-կան Համայնքներու Տոյժերը և աշխարհական նորկայացուցչութիւնները, ինչպէ՛ս նաեւ զազօրեցիկ բոլոր կազմակեր-պութեանց և միութեանց վարչութիւնները անկախ: Բոլոր ներկաները բարի գոյաւուտ մայիկներ Սրբազան Հօր, իր այս պաշտօնական ան-դրամիկ այցելութեան առիթով:

Նոյն օր կէսօր վերջ ժամը 16-ին Սրբազան Հայրը Հրա-չափաւոր մտաւ գործին Մայր Եկեղեցի, նախագահեց երեկոյեան Ժամերգութեան, որու աւարտին կատարեց ՌԻԲԱՐԻ ՏՈՒՆՉԵՔԻՆԸ Պարզ-Դասի երեք անդամ-ներուն:

Կիրակի 10 Մայիսի Ժա-մերգութեան վերջ Տանգիա-ւոր Ս. Պատարագ մատուց-Տախի Ս. Վրդ. յանուն Պրա-զիլանայ զազօրեցիկ ողջոյնի խօսք րրաւ և այս Սրբազանը զարդեց և տուաւ իր Հայրա-կան Պատգամը ներկայ շաա-տացեայներուն:

Իր Եօթ օրերու ներկայու-թեան ընթացքին, ընկերացու-թեամբ Հայր Սուրբին և վարչ-ական անդամներու պաշտո-նական այցելութիւններ տուաւ Սան Փաշոյի Արքեպիսկոպոս Բարսիկայ Փաշո Կիպրիտոս Արեւիսի և Արժմեթիկի Հիւ-պատմին, որոնց հետ ունեցաւ մտերմիկ խօսակցութիւններ սիրալիք միջոցառմէջ:

Հայ ազգայիններու շարքին յատուկ այցելութիւն մը տուաւ Եկեղեցւոյ բարեբար Ծօր՝ Ռ.Զ.Ա.Ա.Ա.Ա. Բաճճարի գաւակ-ներուն և այցելեց Օրթոտոսը Համայնքի տիկնաց խնամա-կարութեան շքեղ ծերանոցը, ուր կ'ապաստանին նաեւ Հայ ծերունիներ:

Երեքշաբթի 12 Մայիսին առաւօտեան, Դուբեան Վար-ժարան, աշակերտութիւնը ծախքորդ ընդունեց գիրք, ապա գեղարուեստական կրկիկ յայ

տաղրով մը ներկայացան այդ օր: Հայր Տախի, Սրբազանը ներկայացուց Հանգամանքն ուսուցչական կազմին և ուսնակերտութեան վերջաւոր-ութեան Սրբազան Հայրը յայտնապէս յուզուած ըլլաւ իր Հայրականութի խօսքը Հայ պատմիչներուն, ինչպէ՛րով կ'ապաստան ըլլալ և սիրել Պրա-զիլը ըլլալով յաւ աշակերտներ և բողոքացիներ, սորովելու: Հայրերը և Հայրը Պատմու-թիւնը, կ'ապուստ ըլլալուն համար իրենց անցեալին և Հայրերին, օր մը հետ ամ-փոփուելու ճանաւորով միշտ:

Հինգշաբթի 14 Մայիսի երեկոյեան, Հայ Կեդրոնի մէջ, ի պատի Սրբազան Հօր տրուե-ցաւ ճաշկերպի մը, ուր խօսք տարին Ազգ. ներկայացուցչա-կան Մարմին Աւետարտ Պրե-Տիգրան Պոճճարեան, Հայ Աւետ. Համայնքի Տախի Պատ-ուելի Դանիէլ Պլանմիկ, Հայ Կաթ. Համայնքի Տախի Գերբ. Նշան Ծ. Վրդ. Քէճեան և սեղաւոր Հայր. Պատրիստա-ւորը Տախի Ծ. Վրդ. Ղարի-պեան: Վերջին խօսքը կ'ապ-սրագան Հայրը, որ խորապէս տպաւորուած Սան Փաշոյի մէջ սկսող նոր օգեւորութե-նէ Հայր Սուրբի ներկայու-թեամբ զօգեցեալսին մէջ տի-րոջ համեմաչի միջոցառող, րրաւ իր մայիկները և տուաւ իր Օրճուութիւնը բո-լորին:

Ազգայն Սան Փաշոյի Հա-մայնքը, որ տաղանակներով տարած է երկար տարիներ,

գրկուած ըլլալով Հոգեւոր Աւետարողի մը, այսօր Տախի Ծ. Վրդ. ի ներկայութեան խանդավառու կը ձկնի ըլլալ համեմաչի, իրուցելը համա-գրելով կազմակերպի ազգա-յին աշխատանքները, զօրա-ցնելու համար իր կրթական հաստատութիւնը և եկեղե-ցական կեանքը:

Սան Փաշոյի իր երկու եկե-ղեցիներով, Ազգ. Դուբեան Վարժարանով, ինչ ու ժամ-րոյի իր փորրիկ գաղութով և կարող ազգայիններով, կարելիութիւնը տան ըլլալու գորտու համայնք մը, ինչպէ՛ս րրած է անցեալին իրեն եր-կարող մեծ գաղութը Հայրա-նիւնիկայի: Այս յորտին կարելի կ'ազաւ Սրբազանը, որ իր կարգին մայիկը օր Հայր Տախիին ստացուողու-թեամբ արտօնի աշխատանք-ները, Հայրերուն համար Պրա-զիլանայ Գաղութի իր արժա-նի բարձրութեան:

Ռոբարթ 15 Մայիսի երե-կոյեան, Սրբազանը Տանգիա-ւոր մեր շրջանին և վերա-գեկեալ Պոլսոյն Արքեպի-սկոպոս Գրեգորիոս Բարի ճանա-պարհ մայիկներու գացած էին ըրամալիկ ազգայիններ-օպ-կայանքի մէջ անգամ մը ևս օրճեցի մը համայնք իր բնա-հայրական իր թկաղութիւն-ները:

Սրբազան Հօր այս անդրա-նիկ այցելութիւնը կ'ազա-հանուի Սրբազանը իր մեր հասարակութեան և մեր ազգայիններուն, որոնք նուրբումով յմուտ են եկե-ղեցիաւոր և կրթական իր աշխատանքի:

Ազգ. Կեդր. Վարչութիւն Սան Փաշոյի

CLUB DE LEONES DE VILLA BALLESTER
PARA SUS OBRAS DE SERVICIO ORGANIZADO
5º GRAN BINGO
A beneficio de la
Unión General Armenia de Beneficencia
A realizarse el 12 de junio de 1981 a las 21 hs.
en el Centro de Recreación de la Armada
Av. del Libertador 481, VICENTE LOPEZ
RESERVE SU ENTRADA EN ACEVEDO 1322

INSTITUTO MARIE MANOOGIAN
PROXIMACION 1981
MANTY PARTY
Domingo 14 de junio 13 horas
Acevedo 1322

COMISION DE DAMAS
Asamblea General Ordinaria
Jueves, 18 de Junio 15:30 hs.

CONFERENCIA
El Rectorado del Instituto Privado Marie Manoogian, con los Auspicios de la Unión General Armenia de Beneficencia, se complace en invitar a Uds. a la disertación que ofrecerá el Dr. Alberto Emilio Asseff sobre el tema "INTERESES GEOPOLITICOS ARGENTINOS EN EL ATLANTICO SUR".
La misma tendrá lugar el viernes, 19 del corriente a las 20:30 horas en Acevedo 1322, Capital.
ENTRADA LIBRE

ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ՀԱՄԱՅՆՈՒԹՅԱՆ ՊԱՏԿԵՐ

ԳԱՆԱՏԱ. Գանատա Սովետական միութեան նուազագոյն 25 միլիոն թոն ցորեն պիտի ծախէ յատկապէս հինգ տարուայ բնաբացին, զգալի արեւում մը ըլլալու հնա-նականութեամբ:

Չիլէ. Հարիւրին 12,5 նուազում մը արձա-նագրուած է Չիլի կողմէ եղած պղինձի արտաձումներուն մէջ, այն պատճառով որ մետաղիկ միջազգային գինը ելեւէջ մէջ է: ՊիլիճԻՔԱ. համաձայն Եւրոպական Տե-տեսական Համընդհանրութեան պատրաս-տած տեղեկագրին, տարուայ վերջ եւրոպայ-անցործներու թիւը 10 միլիոնի պիտի հաս-նի, այսօրուան 8,7 միլիոնի փոխարէն:

Մեքսիկո. Մեքսիկո 1980 տարին ար-մատար 2,25 միլիոն թոն ծծումբ, ապա-հովկով հիմնկերորդ տեղը աշխարհի ար-տադրանքի մէջ:

սրան մէջ Մ. Դանանգներու քապալթի բա-պատումը ինկած է 985 հազար լիպարէն 3ունուարի 1.095.000 լիպարի փոխարէն, որուն պատճառ ցուց կը տրուի գնագումարի տարածանցներու մէջ անոր գործածութեան անկում կրելը:

ՍԱՊԱՆԻՍ. Եւրոպական Տնտեսական համընդհանրութեան մասնակցելու նա-խորդական Սպանիա լեճն արտադել սկսած է արեւելեան եւրոպական երկիրներ: Սպանիոյ լեճնի ծառայատմանը կը զը-րանէ 40.000 Հէքքար արածութիւն:

ՊԱՏՁԻԼ. Ռիո տէ Խանէլոյի և Սան Փաշոյի անգործներու թիւը անցած է ան-ցեալ տարուայ 3ունուարէ մինչև այս տարուայ 3ունուար մտքը: Ռիո տէ Խանէլո-ր 808 հազար իսկ Սան Փաշո 861 հազար անգործ կը հաշուեն:

ԱՐԻՅԵԹԻՆԱ. Վերջին երկու տարուայ ընթացքին Չիլի և Արժմեթիկի միջև ե-րկար տարած արտաձումներուն, ղաժ արեւտրական փոխանակութիւններուն, բաղդատած արտաձումներուն, Արժմեթի-անաւել ներածում ունեցած է: Ենթադրու-մուն կարեւոր մասը կը կազմէ պղինձը, ան-տառային բերքը և քիչ չափով՝ բոլորը:

Մ. ԱՆՆԱԳՆՆԵՐ. Անցեալ Փետրուար ամ-

Միջազգային Քաղաքական անցուղարձ

ԻՏԱԼԻԱ ԵՒ ԻՐ ՏԱԳՆԱԳԸ

Իտալական տագնապը անցյալ շաբթուայ ընթացքին հետ շարունակելով մնալ տագնապի առարձանի վրայ: Երկու կարեւոր միջանկեր գոյություն ունեին երկրին ներքին կեանքին մէջ, բայց այն բազմաթիւ խտրութեամբ եւ ճիւղաւորումներով, որոնք պիտի յաստանան ժամանակին ընթացքին, եւ կամ վերջ պիտի գրունեն տանց լուսարարումն էր:

Առաջինը՝ այն հակառակ դեպքերն էր, որ երեսուն հարյուր հազար մասնակցութեամբ ընդունուած էր հաստատութիւններ եւ անձր, որոնք ամեն տեսակ յանցապարտ գործունեութեանց դեմ էին:

Զուտակարգ էր, նիկառի ունենալով գաղափարաւորութեան կարգադրութեան ծաւալուն հանգամանքը, եւ բարձր խափ վրայ ունեցած չիտումներով պայծառութեամբ ազդեցութիւնը, ինչպէս նաեւ գրամական շարքը, որ հակա գոմարներու կը հասնի մասամբ լուսարարութեան չզանցեցողական շրջանակներու մէջ, հակառակ անոր որ հռչակուած էր իտալական արդարութիւնը: Եթէ այդպէս պատահի, պատճառը այն է որ, պիտի ըսենք, գոյեղ արդարութիւնը չէ կրցած լրացնել իր հարցապնդումները:

Ինչ որ տեղի կ'ունենայ Իտալիայի մէջ: Հակասութիւններու բացակայութեամբ իր այս գերբարձրութեամբ, ինչպէս որ տրամադրուած էր նաեւ Լիպիոյ հանդէպ՝ Ստամբուլի ինքնիշխան արձակած է կէտ իրաւունքիս եւ իտալական ինքնիշխանութեան մը ծայր տայ:

Ստամբուլ, այս տեսակ ինքնիշխանութեամբ, մասնաւորապէս էր անոր տաղանդը Պէթիոն Քրաքսին, պարագայական բազմաթիւ խաղաղութեան օգտակար ուղիներ համար: Արդէն թէ իտալական ինքնիշխանութեան յարցը այդպէս խորհողներ գտնուին: Բայց մինչ այս տեսակները չեն բաժնուր:

Այս պարագային, ընկերփայտականներու ընդդիմադրութիւնը Փորլանիի հանդէպ, շատ աւելի խոր պատճառներ ունի, հետեւաբար լուրջ մեկնարարութեան մը կարող է:

Այս խոր պատճառները ուժեղացնող արեւել տեսակ մը «Բարոյական յորհածութեան» հետ, որ առնէ մը ի վեր կը տրի Իտալիոյ մէջ, որ ինքզինք կը ցայտեցնէ փոքր կուսակցութիւններու շարքերուն մէջ, որոնք երբեք վարչազօտական եւ հասարակական գործերը դիմադրաւոր անհրաժեշտ կատարող չունին, բայց որոնք իրենց մասնակցութիւնը ընդունուած են, որպէսզի կայուն կառավարութիւն մը կազմուի օրինակ՝ մէջ մը միանալով ընկերփայտականներուն, ուրիշ անգամ՝ հանրապետականներուն, եւ այլն:

Ինչ որ տեղի կ'ունենայ Իտալիայի մէջ: Հակասութիւններու բացակայութեամբ իր այս գերբարձրութեամբ, ինչպէս որ տրամադրուած էր նաեւ Լիպիոյ հանդէպ՝ Ստամբուլի ինքնիշխան արձակած է կէտ իրաւունքիս եւ իտալական ինքնիշխանութեան մը ծայր տայ:

Ստամբուլ, այս տեսակ ինքնիշխանութեամբ, մասնաւորապէս էր անոր տաղանդը Պէթիոն Քրաքսին, պարագայական բազմաթիւ խաղաղութեան օգտակար ուղիներ համար: Արդէն թէ իտալական ինքնիշխանութեան յարցը այդպէս խորհողներ գտնուին: Բայց մինչ այս տեսակները չեն բաժնուր:

Այս պարագային, ընկերփայտականներու ընդդիմադրութիւնը Փորլանիի հանդէպ, շատ աւելի խոր պատճառներ ունի, հետեւաբար լուրջ մեկնարարութեան մը կարող է:

Ինչ որ տեղի կ'ունենայ Իտալիայի մէջ: Հակասութիւններու բացակայութեամբ իր այս գերբարձրութեամբ, ինչպէս որ տրամադրուած էր նաեւ Լիպիոյ հանդէպ՝ Ստամբուլի ինքնիշխան արձակած է կէտ իրաւունքիս եւ իտալական ինքնիշխանութեան մը ծայր տայ:

ԼԱՏԻՆ ԱՄԵՐԻԿԱՆ

Անցեալ շաբթուայ ընթացքին Լատին Ամերիկայի երկրեր շարքին կը կարգադրուած փոխադասութիւնները կը թուի խաղաղութեամբ Պաշտոն, որ նախագահ Մուսոսի մասնաւոր հետեւաբար լուրջ մտազնայ եւ որովհետեւ նշանակուած էր փոխադասութեամբ իտալական ինքնիշխանութեան ի պահպանմանը: Ստամբուլ անցարկած է Սեւեական Արեւելոյ մէջ եւս հաստատել կայաններ, որպէսզի Միացեալ Նահանգներ կարենան ի պահանջել հարկին արագօրէն շարժել Միջին Արեւելոյ մէջ:

ԲՈՒՈՒՄ ՊԱՏՐԱՍՏ

Բոլորնայ կը շարունակէ մը նալ պարտութիւններ մէջ:

ԼԻԲԱՆԱՆԻ ՄԱՐՈՆԻԹՆԵՐԸ

Լիբանանի մէջ մշտապէս բռնաբարութեամբ են բազմաթիւ զինազարդներ եւ կրակ դադարեցնելու փորձեր: Հետզհետէ աւելի ճշմարտութիւն է թէ, եթէ ոչ ոք չարգելէ Սուրիացիները միանգամաւ ընդմիջել կուզեն վերջ տալ մարտիներու հարցին, իրանական հիւսիսային շրջանին մէջ, մինչ հարաւային շրջանին մէջ զինադրուածները փրկուած են իրենց իտալացի զինակիցին կողմէ:

Մարտիներու ճակատագիրը կախնայ է Միջին Արեւելոյ մէջ տեղի ունեցող ողբերգութիւններէ: Անոնք մնայուն պայմաններն են թարկուած են զինեղ բնաջնջողներ, իրենց ճակատարհի թողուած ըլլալով արեւել տեսակ մը «Բարոյական յորհածութեան» հետ, որ առնէ մը ի վեր կը տրի Իտալիոյ մէջ, որ ինքզինք կը ցայտեցնէ փոքր կուսակցութիւններու շարքերուն մէջ, որոնք երբեք վարչազօտական եւ հասարակական գործերը դիմադրաւոր անհրաժեշտ կատարող չունին, բայց որոնք իրենց մասնակցութիւնը ընդունուած են, որպէսզի կայուն կառավարութիւն մը կազմուի օրինակ՝ մէջ մը միանալով ընկերփայտականներուն, ուրիշ անգամ՝ հանրապետականներուն, եւ այլն:

Ստասը եւ Պեկին

Եւ հարուածի մը հաւանութիւնը ի գորու կը մնայ Պոլիվոյ, մէջ, այս կողմից հաւանականութիւններ ընթացիկ իրողութեան մը կը կայանեն եւ որոնք չեն տրուած խոր խորհողներու նախկին նախագահ Պաստիպարեցիները կը շարունակէ ինքզինք զգայնել կարգ գինեղ թէ բազմաթիւ տեսակներու մէջ:

Պերիո Բարսի

ԻՏԱԼԱՎԱՆ ԲԱՂԱՔԱՎԱՆ ՎԻՃԱԿ

Երկրորդ շաբթուայ կը կազմէ բազմաթիւ կարգադրութիւններ, որ տեղի ունեցան վերոյիշեալ գաղափարներուն անմիջապէս յետոյ: Ինչպէս ծանոթ է, վարչապետ Փորլանիի հրապարտումն յետոյ, նախագահ Բերիլինի, անմիջապէս իր վաստակութիւնը յայտնեց Փորլանիին եւ զինքը նոր գահինը կազմուելու հրահրեց: Փորլանիի այնպատեանը զիտար եղան անցնել շարժուող ընթացքին որովհետեւ տանց փոքր կուսակցութիւնները անհրաժեշտ կատարող չունին, բայց որոնք իրենց մասնակցութիւնը ընդունուած են, որպէսզի կայուն կառավարութիւն մը կազմուի օրինակ՝ մէջ մը միանալով ընկերփայտականներուն, ուրիշ անգամ՝ հանրապետականներուն, եւ այլն:

ՍԱՏՐԱԿԱՆ ՊԵՆԵՆԻՆԻ ԺՈՂՈՎՃ

Անվար էր Ստամբուլ եւ Մեհաճեմ Պեկինի միջեւ ժողովի ծանուցումը երկու կերպով դիմադրուած էր զէտերու եւ մեկնարանողներու կողմէ: Առաջինը՝ անոր կարեւորութիւնը նուազ ցոյց տալ, իբր գործած միջոցառում:

Պեկինի վերադարձեցաւ ընտրութեան պատճառներ, իսկ Ստամբուլ, անձնական հանդիպում մը՝ իտալական վարչապետին հետ, արգիլելու կոչուած՝ Երաքի եւ Սուրիոյ միջեւ պատերազմի մը ծայր կտու, ուր եզրակացուած պիտի մատուցէր դժուարին կացութեան Երաքի հանդէպ ողբերգիկ օճարները չէզոքութեամբ:

Ճշմարտութիւն է թէ մէկուկէս տարի յետոյ, եզրակացուած իտալական այս գաղափար տեսակցութիւնը, Օֆորտի մէջ, խորքին մէջ ունեցան ըստ մը, բայց նաեւ ճշմարտութիւն է թէ լուսազանց Ստամբուլ Սուրիան գաղափարեց իրաւունքաւորութեան տակալութեամբ: Այսինքն, Սուրիան՝ ընդհանուր առումով, իր որդեգրած ճակատագրական բաղադրանքներով համար, Միջին Արեւելոյ մէջ, եւ ոչ այն

ՅՐԱՆՍԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՄԵՐ ԲԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆԸ ԿՐՆԱ՝Յ ԱՆՀԵՏԱՆԱԼ

Գրեց ՏԱՆԻԷԼ-ՐՈՓՍ (1901-1965)

Փոլ Վալերիի համբաւոր խօսքը՝ բէ քաղաքաբարբաթիւններն ալ մահամացու են՝ արդեօք ցրքոթէն արձակուած քանաճճի մըն է լոյ: Այս հարցումսին կը պատասխանէ պատմութիւնը: Ան կը պատասխանէ անընդմէջ շարաշարութեամբ ժողովուրդներու փլուզումներուն, անհետացումներուն, անհետացումներուն: Այժմ, քաղաքակրթութիւնները մահկանացու են ինչպէս մարտերը, եւ անհետացող դարերը կը պարզեն անստացանքը գերեզմանները, եւ անստացանքը պարբերաբար անհետանումը: Միտքը կը դժուարանայ ընդունելու որ ամբողջ քաղաքակրթութիւն մը կը կրնայ բոլորովին քանգիւնը լլայ: Մի սակայն, ասկի պարտաւիելի, տեսանելի իրարութիւն մըն է, գոր ամէն վայրկեան կը հաստատուի անհետացումներու պրպտողքը: Այսպէս, երբ էվրոպական ժողովուրդները կը դար անաջ սկսու քանալ իր պեղումներու դաշտերը, իվ կը կարծեր բէ կրնտ կողմին մէջ զոյութիւն ունեցած է սքանչելի քաղաքակրթութիւն մը, հապար՝ իր ջեռուցուած պատմութիւնը, գեղարուեստի գանձերով, ցրքոթէն աշխատուած ոսկեղէններով: Այդ քաղաքակրթութիւններն անհետացել էին յունական դիքարանութեան կցուած տարբար անասպիւններ (ինչպէս Միտտուրանի անասպիւնը) որոնց զանապիւրիւնը արդ յիմն անարկայ էր: Այնպէս, հռոմէն շատ հետու, մայս քան Գոգոմի չնչն գիտունին խորհրդաւոր անասպիւններ կարգաւը, իվ անոթը էր չիբիք ժողովուրդին, որ փոքր ինչ յիշուած է Ատտուածաշունչին մէջ: Մտտ հետու էին կասկածելի բէ այդ ժողովուրդը հապար տարի տիրապեցած է միջերկրականեան քովանցանկ Միջին Արեւելքին: Այնպէս, որմն միտքէն կանգնէր բէ երկու հապար տարի անաջ կայսրութիւն մը կ'ըլլէր Խաղաղասար մի վրայ, ծովային կայս-

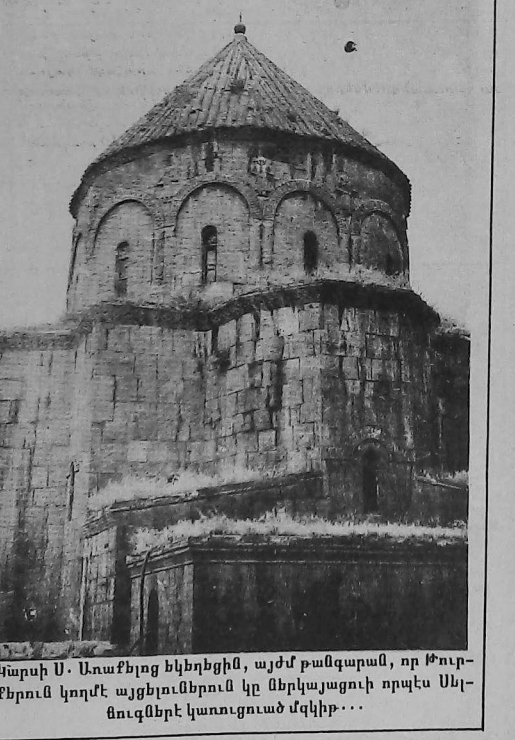
րութիւն մը՝ որ կազմակերպուած էր անուարականութեան եւ որում յիշատակը կը պահեն Ջատիկ (Փաթ-Իսթեր) կողմի տարրիմակ եւ մուգ արձանները: Ուրեմն, քաղաքակրթութիւններու անհետացումը իրողութիւն մըն է, եւ այս իրողութիւնը մեր մէջ կ'ընդհարի բնագրի մը որ մեզի գրեթէ անընդունելի կը դարձնէ մեր քաղաքակրթութեան ալ անհետացումը: Մի սակայն, երբ մտքերն ենք այն կրթիւթիւնները որմն բացուած են ասելի քան չորս տարի անաջ Հիւրժիմայի երկինքին մէջ պատահած պայթիւնով (*): Միտքը կը դժուարանայ ընդունելու որ ամբողջ քաղաքակրթութիւն մը կը կրնայ բոլորովին քանգիւնը լլայ: Մի սակայն, ասկի պարտաւիելի, տեսանելի իրարութիւն մըն է, գոր ամէն վայրկեան կը հաստատուի անհետացումներու պրպտողքը: Այսպէս, երբ էվրոպական ժողովուրդները կը դար անաջ սկսու քանալ իր պեղումներու դաշտերը, իվ կը կարծեր բէ կրնտ կողմին մէջ զոյութիւն ունեցած է սքանչելի քաղաքակրթութիւն մը, հապար՝ իր ջեռուցուած պատմութիւնը, գեղարուեստի գանձերով, ցրքոթէն աշխատուած ոսկեղէններով: Այդ քաղաքակրթութիւններն անհետացել էին յունական դիքարանութեան կցուած տարբար անասպիւններ (ինչպէս Միտտուրանի անասպիւնը) որոնց զանապիւրիւնը արդ յիմն անարկայ էր: Այնպէս, հռոմէն շատ հետու, մայս քան Գոգոմի չնչն գիտունին խորհրդաւոր անասպիւններ կարգաւը, իվ անոթը էր չիբիք ժողովուրդին, որ փոքր ինչ յիշուած է Ատտուածաշունչին մէջ: Մտտ հետու էին կասկածելի բէ այդ ժողովուրդը հապար տարի տիրապեցած է միջերկրականեան քովանցանկ Միջին Արեւելքին: Այնպէս, որմն միտքէն կանգնէր բէ երկու հապար տարի անաջ կայսրութիւն մը կ'ըլլէր Խաղաղասար մի վրայ, ծովային կայս-

ՓՐՈՑ. ՅՈՎՍԷՓ ԹԻՒԹԻՒՆՆԵՆՔ ՓԱՐԻՋԻ ՄԷՋ

«Յառաջիկայ Ապրիլ 3ի Թիւն կը տեղեկանամք բէ՝ Քրքանմիտրիդային գիտական համագործակցութեան գըծով, Յունուար 19ին, Փարիզ եկած էր Երեւանի Պետական համալսարանի Ղոգեբանութեան ամպիոնի վարիչ, հոգեբանական գիտութիւններու Տոքթ. Յովսէփ Թիւթիւնեանը, ծանօթանալու համար Ֆրանսայի մէջ հոգեբանական գիտութեան արդի վիճակին եւ այդ առթիւ մեծագործութիւն մը պատրաստելու նպատակով: Փրոքթ. Յ. Թիւթիւնեանը, որ մասնագէտ է Ֆրանսայի հոգեբանութեան պատմութեան եւ այդ մարզին մէջ կրթութեան ճանաչումը ունեցած է, «Սովորաբար հոգեբանութեան արդի վիճակի մասին» դասախօսութիւններ տուած է Սորպոնի, Սքրագպուրի, էխ ամ Փրովանսի եւ Մոնպրիլիէի համալսարաններուն մէջ, մեծ հետաքրքրութիւն ստեղծելով ունկընդիրներու մօտ: Յառաջիկայ Հոկտեմբերին, Երեւանի մէջ՝ Պետական համալսարանի Ղոգեբանութեան ամպիոնի կազմակերպութեամբ, տեղի կ'ունենայ խորհրդային առաջին գիտական համագումարը՝ «Հոգեբանութեան պատմութեան արդի հարցեր» միութիւն շուրջ, մասնակցութեամբ Ն. Միտտուրան, Ֆրանսայի, Պելմիքայի, Գամատայի, Ջուրիքիայի եւ այլ երկիրներու հոգեբաններու եւ մասնագետներու: Յիշեալ համագումարի պատրաստութեան մէջ մեծ դեր ունի Փրոքթ. Յ. Թիւթիւնեանը, որուն նպատակն է փրանսական հոգեբանութիւնը ծանօթացնել Ն. Միտտուրանի փոխադարձաբար՝ խորհրդայինը Ֆրանսայի: Փրոքթ. Յովսէփ Թիւթիւնեանը մաս կը կարգէ նաեւ ռուսերեն-հայերեն հոգեբանութեան բառարանի մը պատրաստութիւնը: Փրոքթ. Թիւթիւնեանը գրած է բազմաթիւ ուսումնասիրութիւններ եւ յօդուածներ, մասնակցելով հոգեբանութեան վերաբերեալ, ցուցաբերելով մասնագիտակալ խոր տեսչում: Առանձին հատրով լոյս տեսած իր «Միտքերի հեզքանութեան հարցեր» գիրքը մեծ հետաքրքրութիւն ստեղ-

ԳՐԱԿԱՆ ԵՐԿՆՈՅԹ, ՆՈՒԻՐՈՒՄ ԱԼԻՍԻԱ ԿԻՐԱԿՈՍԵԱՆԻ Սեռական երաժշտութեան Տան մէջ տեղի ունեցած է գրական երկերի մը, նուիրուած՝ Ալիսիա Կիրակոսեանի: Սիրվարդ Մերտայեան արտասանած է Վահագն Դարբանի «Կայ մի հայ աղջիկ» քանակնործութիւնը, որ նուիրուած է Ալիսիա Կիրակոսեանին: Մտախեայ Սիմոնեան, Վերա Սեկորեան եւ այլ ասումնաւորներ արտասանած են քանակնործութիւններ, իսկ Ռայիսա Մկրտչեան մեկնարանած է այն երգերը, գորս Ռոբեր Ամիրխանեան գրած է Ալիսիա Կիրակոսեանի Երբուրաններու հիման վրայ:

«ԱԻՏՐԱԿԱՆԵՐՈՒ ՎԵՀՈՒԹԻՒՆԸ» Առանդութիւն դարձած է այլեւս ճատարակութիւնը ճայկական օրացոյցներու, որոնք ամէն տարի լոյս կը տեսնեն Ամերիկայի Հայաստանեայց Եկեղեցիի Առաջնորդարանին կողմէ, Նիւ Եորք: Անոնք օգտակար նախաձեռնութիւն են, որովհետեւ ամէն Հայ տունէ ներս մեր պատմութեան ու ներկայի նուիրուած այլապէս չիւնեցող ու պատկերազարդ գեղարտիպ ձեւով կը ներկայանան: 1981-ի օրացոյցը նուիրուած է բունգարուած պապինական մեր Հոգեբուն մէջ գտնուող ճատարակութեան կողմըներուն: Անոնց վեհութիւնը, այսօր, անկի քան 85 տարուան դրանումէ մը ետք իսկ, դարձեալ կը ներկայանայ մեզի՝ ճայկարտ այն յիշեցումով՝ թէ անոնք կը սպասեն իրենց տիրոջ, Հայ ժողովուրդին:

Կարսի Ս. Առաքելոց եկեղեցին, այժմ բանգարան, որ Խորէնիւն կողմէ այցելուներուն կը ներկայացուի որպէս Սկնուգնորէ կառուցուած մզկիտ... Ժած է մասնագետներու շրջանակին մէջ: *** Տոքթ. Յովսէփ Թիւթիւնեանը, Ֆրանսայի եւ գերանութեան պատմութեան ուսումնասիրութեան արդընձայած ծառայութիւններուն ի գեհատուածին, պատուով անդամ ընտրուած է Ֆրանսայի Ղոգեբանութեան Ընկերակցութեան:

(*). Ներկայ յօդուածին գրողն էր Թուրակեան է 1950 (Մ. Խ.).

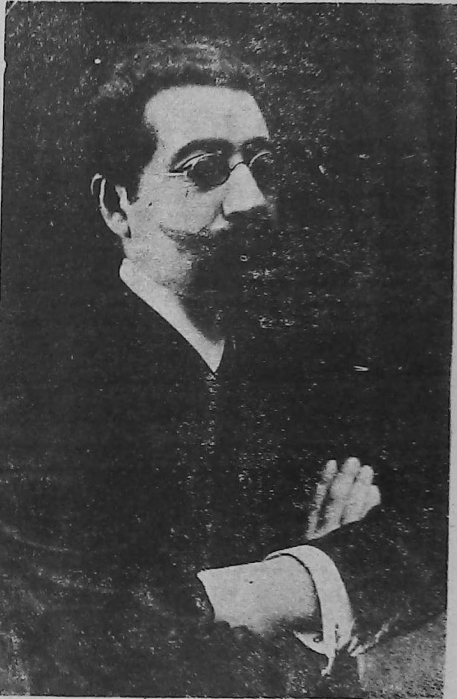
**ԱՐՄԷՆ ՏԻԳՐԱՆԵԱՆԻ ԾՆՆՆԻԵԱՆ
ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿԸ**

Փետրուարի վերջին շաբթուն Երևանի մէջ տեղի ունեցած է հայ ականաւոր երգահան եւ «Անուշ» օփերայի ղեկավար Արմէն Տիգրանեանի ծննդեան հարիւրամեակի հանդիսութիւններուն նախապատրաստական աշխատանքները կատարող յանձնախումբին նիստը: Ժողովին նախագահած է Հայաստանի համայնավար Կուսակցութեան Կեդրոնական Կոմիտէի քարտուղար Կ. Գալ-լաքեանը:

Մրագրուած է Հայաստանի բոլոր շրջաններուն մէջ կազմակերպել համերգ-դասախօսութիւններ՝ նուիրուած Տիգրանեանի կեանքին եւ ստեղծագործութեան: Պիտի կազմակերպուին նաեւ ցուցահանդէսներ, պիտի պատրաստուին մասնաւոր յուշանուէրներ:

Իսկ Ալեքսանդր Սպենդիարեանի անուան Օփերայի եւ պալէի պետական ակադեմիական թատրոնը արդէն իսկ սկսած է պատրաստել «Անուշ» եւ «Դաիթ Բէկ» օփերաները:

Յորելինական եզրափակիչ հանդիսութիւնները պիտի կատարուին Մայիսի վերջը, Երևանի մէջ:

Արմէն Տիգրանեան

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԻ ՍԷՐ

Յորդ եմ գետերն այս գարնան, խնթ եմ գետերն այս գարնան, Ու գետերի պէս գարնան՝ իմ ջնարը խնթ է դեռ, Ու լաքերը երգ են դեռ՝ այս գետերի պէս գարնան, Մրտիս հեղեղն է ելնում ու ծածկում է ձոր ու լեռ:

Այս լեռներն են երկնային ակօճէքները իմ երգի, Եւ այ՛ ճեղք, որ վրաս երկնէի պէս կը բացուեն, Երգ իմ, ինչ քան ինձ այրես, երգ է կրակն իմ վերքի, Հողեղէն եմ առանց երգ, ես երգով եմ հրեղէն:

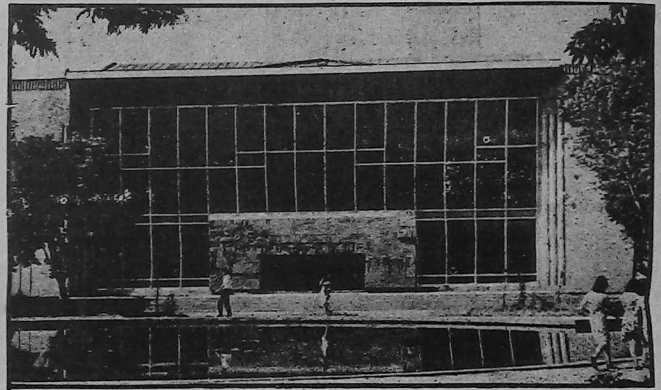
Որ ճեղ համար՝ իմ սիրով՝ յորդ են գետերն այս գարնան, Ու գետերի պէս գարնան՝ իմ ջնարը խնթ է միշտ, Հազար գանձեր եմ բերում ճեղ՝ գետերի պէս գարնան, Հազար ու մի գիշերուայ երգներս մարգարիտ:

Դէպի ճո սիրտն է յաւերժ ծիածանուած իմ ճամբան՝ Հազար ու մի գանձերով պիտի փարուեմ ոտքերիդ...

Հազար ու մի գիշերներ շշմշալով ականջիդ
Լիբիկական լուսաբացն իմ սիրտանց երգերի:

Ա.Խ, բաց դուռդ, որ գոցուեն դռներն իմ յուշ-վերքերի:
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԾԻՐԱԸ

Անտիպ

ՍՈՒՆԴՈՒԿԵԱՆԻ ԱՆՈՒԱՆ ԹԱՏՐՈՆԻ ԱՐԳԻՍԿԱՆ ԿԱՌՈՅՑԸ

ՊԷՂՐՈՒՔԻ ԹԷԲԷՏԱՆ ԿԵԴՐՈՆԸ ՎՆԱՍՈՒԱԾ

Մտ տաս օր առաջ, Պէլ-րուքի մէջ, կրկին անգամ ծայր տուած ուժակոծու-ներուն հետեւանքով լըր-ջօրէն վնասուեցաւ տեղ-ւոյն Թէբէտան Սշակ. Սիու-թեան Կեդրոնի շէնքը:

Նոյնպէս կը տեղեկանա՞ք, թէ Հաճրն թաղամասի մէջ գտնուող Ս. Գեորգ Հայց-

եկեղեցին եւ յարակից այլ շէնքեր եւս վնասներ կրած են:

Քրիստոնեայ ֆալանժիստ-ներու եւ սուրբական ու իս-լամ պողոտայի նեան զինեալ ուժերու միջեւ բռուն բա-խումները, յս անգամ եւս, չինայեցին շատ մը անմեղ քաղաքացիներու շէնքերն ու կեանքերը: Արայն մէկ շա-

բաթավերջի ընթացքին, ըստ տրուած տեղեկութիւննե-րուն, տեղի ունեցած են Եւ սպաննութիւններ. անկ-ջան 100 վիրաւորեալներ կան:

Հայ համայնքը ա-կախն կը ջանայ պատերա-մող կողմերու միջեւ պահ-ջեղձ դիրք մը:

PIE RECTOR®

Los primeros pasos de una larga vida...

Deportivo y sandalias PIE RECTOR® con plantilla incorporada para mantener los pies libres, frescos y protegidos también en verano, y garantizar la continuidad del tratamiento:

desc 30%
Obras Sociales

- Plantillas correctoras
- Calzados para usar con plantillas
- Artículos ortopédicos y taloneras
- Calzado Preventivo con plantilla incorporada

ORTOPEDIA **Bartamian** S. A.

Belgrano 1699
Tel.45-5213 Bs.As.

Idoneidad y experiencia al servicio de su familia
...y ahora también en su nueva casa:

Calle 7 N° 1134
Tel. 3-4935 La Plata

ESTUDIO JURIDICO
DR. BAUTISTA KUYUMDJIAN
Tucumán 1438. Piso 7.
Tel: 40-6809/7112, 49-7049

SUIZO ARGENTINA
COMPAÑIA DE SEGUROS S.A.

Florida 537 P.22 1005 Cap. Fed.